

Lois Pereiro: “Á xente extrañalle a miña linguaxe poética”

M. Carballido

Formas de citación recomendadas

1 | Por referencia a esta publicación electrónica*

CARBALLIDO, M. (2011 [1990]). “Lois Pereiro: ‘Á xente extrañalle a miña linguaxe poética’”. *A Nosa Terra*: 420, 15 de febreiro, 21 e 23. Reedición en *poesiagalega.org*. *Arquivo de poéticas contemporáneas na cultura*.

<<http://www.poesiagalega.org/arquivo/ficha/f/666>>.

2 | Por referencia á publicación orixinal

CARBALLIDO, M. (1990). “Lois Pereiro: ‘Á xente extrañalle a miña linguaxe poética’”. *A Nosa Terra*: 420, 15 de febreiro, 21 e 23.

* Edición dispoñíbel desde o 18 de abril de 2011 a partir dalgunha das tres vías seguintes: 1) arquivo facilitado polo autor/a ou editor/a, 2) documento existente en repositorios institucionais de acceso público, 3) copia dixitalizada polo equipo de *poesiagalega.org* coas autorizacións pertinentes cando así o demanda a lexislación sobre dereitos de autor. En relación coa primeira alternativa, podería haber diferenzas, xurdidas xa durante o proceso de edición orixinal, entre este texto en pdf e o realmente publicado no seu día. O GAAP e o equipo do proxecto agradecen a colaboración de autores e editores.

Lois Pereiro

'Á xente extráñalle
a miña linguaxe poética'

■ M. CARBALLIDO

A súa obra oficial non é extensa "debido sobretudo á miña preguiza." É, non obstante, un dos *anárquicos* daquela camada de xóvenes que desde fóra, nun fato, amosaron as suas inqedanzas persoais en feitos tales como *Loia*. Daqueles catro números aparecidos aló polo 77 con neto sabor a desenvolvemento, irromperon novos xeitos estéticos no triste, escuro e difícil labor do rexurdimento. Patiño, Rivas, Bilbao, Guisán, etc., deron pé a un dos primeiros ensaios enerxéticos das novas e case-que xa ilustres xeracións pensantes deste país

Amor e desamor xurdiu case da casualidade. "Coincidimos sete amigos, sete poetas, entre eles Lino Braxe, Manuel Rivas, Luís Seoane e máis eu", lembra. "E todos na Coruña. E decidimos, despois de facer uns cantos recitais por aí, publicar un libro en conxunto. Puxémonos de acordo e saíu a antoloxía sobre os dez poetas co título de *Amor e desamor*. Tivo bastante éxito. Incluso chegou a facerse unha segunda edición. Entón, en vista da boa acollida, decidimos sacar unha segunda parte, que era un pouco o mesmo, pero o *dous*, con outros poemas".

A súa imaxe semella o achemento ao interior, á profundidade. Fala baixo, baixiño, con eses sosoço capaz de transmitir a soedade propia do humano que expresa unha vontade impresa na roupaxe da pel. Paisaxe física, rexedor e deseñador dun proxecto crítico aglutinador da súa personalidade.

Loia

"*Loia* foi un pouco o comezo de todos nós. E, claro, tes-lle cariño porque foi un pouco a primeira inquietude que tiveches". E compáraa dalgun xeito ao que pouco tempo despois denominouse grupo *Rompente*, de Reixa, facendo fincapé en que, efectivamente, aquilo supuxo "un novo estilo, despois de pasar todas as épocas de poesía máis social, con tendencias inovadoras, sen perder tampouco as reivindicacións que nós tiñamos dentro como nacionalistas que nos sentíamos. Non era, sen embargo como *Rompente* un movemento poético. Éramos amigos e o noso vínculo era sinxelamente amistoso. Nen quer tiñamos unha tendencia exclusiva. Cada un facía o que lle gustaba, sen máis, sen intencións secundarias".

Foi, tamén, un dos membros fundadores de *La Naval*, "fíxemola catro", e estivo en case-que todos os proxectos de publicacións que se fixeron na Galiza, como por exemplo *Luzes* de

Galiza, *Dorna*, *Trilateral*, e o máis cercano *Das Capital*, "onde por vez primeira publico un conto que saíu desa novela que teño case a ponto."

"Despues de la modernidad"

Despues de la modernidad é, ademais, un recoñecimento fóra das fronteiras galegas, xa que supón a súa participación nunha antoloxía poética "de todo o Estado español, cada un na súa lingua", sendo Lois Pereiro o único galego. "Algo así —subliña— un pouco como unha antoloxía dos poetas da última xeración, que ia desde o máis vello (Luis Alberto de Cuenca) até eu que tiña, daquela, vintetantos anos".

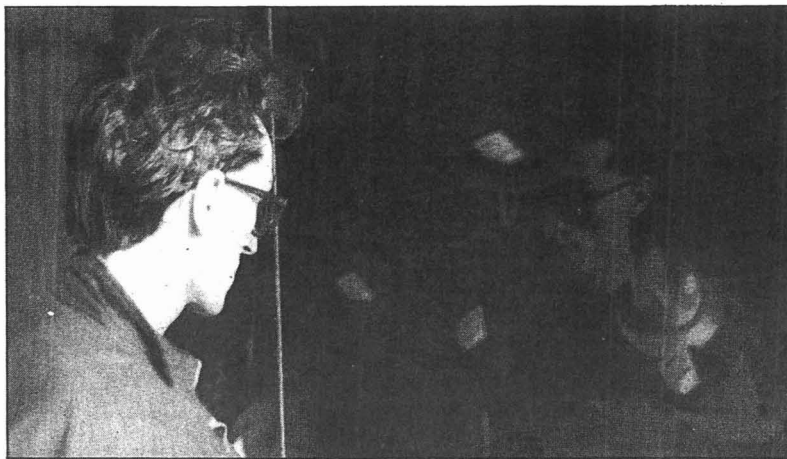
Agora mesmo, a ponto, no forno, o seu primeiro libro individual. E, tamén, antolóxico, aínda que neste caso se trate "dunha antoloxía da miña propia obra. Poden ser, en total, uns cen poemas, co título, que aínda non o teño seguro, mais podería ser *Lois Pereiro, Poemas 1982-1990*", confirma, precisando que xa é tempo de deixar un pouco á marxe esa "preguiza miña, porque o sacar o meu primeiro libro de poemas despois de tanto tempo traballando en anacos parece-me fundamental. No *Castro* agardan tan só a que eu lles dé o orixinal. Teño, xa que logo, que disciplinar-me un pouco e dar sinais de vida."

Opina, por outra banda, que na Galiza "hai falta de publicacións. Porque hai xente descoñecida, poetas novos, de vintetantos anos, que desexan mostrar a súa obra e non saben onde. E hai-nos notábeis. Con certo nivel. Como para seren publicados. Non obstante, hoxenda, segue habendo moitos problemas para publicar neste país." Aínda que recoñece que iso pasa incluso na España. E apunta como unha das posibles medidas institucionais, "non xa que *A Xunta*, Deputacións ou Concellos den subvencións a uns e outros cun criterios determinados, senón que se invista en publicacións. Esa podería ser unha das maneiras de encher un vacío existente no eido cultural."

Galiza literária

Xa van catro cafés e algunha gotiña. Se cadra, un puñito de máis. Falar, falamos. Daquilo e do outro. Mais queda tempo, tamén, para ollar ao noso redor e mirar as ondas de agarimosas cores que, co seu sorriso ao ceu, voan cara a eternidade. Agora tócanos retozar sobre as xestas dos herois. Sobre o devir. Sobre

'NA POESIA, NA GALIZA, HAI MOITAS TENDENCIAS E MOI DISTINTAS, DOS NOVOS E DOS VELLÓS, PERO TODOS CUN GRAN NÍVEL'

VARI CARMENES

o momento mesmo, que xa é o que é.

"Eu vexo un nivel literário certamente alto. Por exemplo, poeticamente comparando coa literatura castellana, quedo-me coa galega. E non o digo eu só. A opinión xeral, e sobretudo en poesía, pensa coma min. En narrativa, xa é distinto. Pero en poesía o nivel, na Galiza, é moi alto. Tanto nos novos como nos

vellos. A vantaxe que temos —precisa— e que en poesía, neste país, hai moitas tendencias, moitas maneiras, distintas. Sen embargo, todas de moi alto nivel. Por exemplo, o meu estilo de poesía e moi distinto do de Fernán-Vello. Non obstante, hai unha sensibilidade especial en cada tendencia. Tanto na clásica como na máis vital. E é o mellor que pode pasar-lle á Galiza.

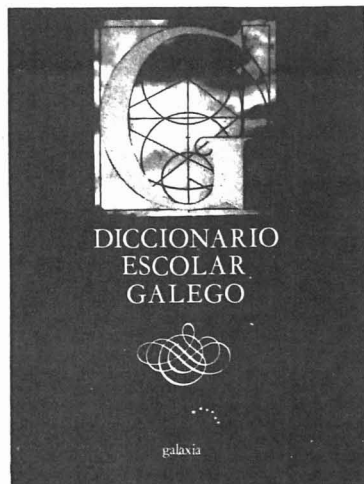
Que haxa variedade. Non como pasa na literatura castellana que case-que todos os poetas escriben igual. Páxinas e páxinas sen dicir nada. Na Galiza, penso que nese aspecto estamos mellor."

Poeta urbano

Lois Pereiro é un poeta urbano. "Á xente", di, "resulta-lle, ás

(pasa á páxina 23)

DICCIONARIO ESCOLAR GALEGO

galaxia

**FÍXATE
QUE
PRECIO**

P.V.P.
995

Os mestres e ensinantes que o desexen poden solicitar máis información a:
Apartado de Correos 1569 - 36001 VIGO

Nome .....
Centro de Ensino .....C.P. ....
Enderezo .....
Telf. .... Cidade .....

DICCIONARIO ESCOLAR GALAXIA

ACTOS

■ Antón O Mago

Por segunda semana consecutiva, Antón O Mago, repite actuación en Santiago. Así, o xoves, venres, sábado e domingo e en funcións de 6 a 9 porá en cena o seu espectáculo "merlin e familia". A carpa está situada no aparcamento de Santa Isabel.

■ Amália Rodríguez

Recital o día 17 no Auditorio de Galicia, en Santiago.

■ Eugénio de Andrade

Tertúlia ás 20 h. do luns 19 de Febreiro na Facultade de Filoxía (aula 1), de Compostela.

■ Nacionalismo frentista

Ciclo de charlas organizadas polo BNG en Pontevedra. O día 15 de Febreiro falará Xosé M. Beiras "Que é o BNG?". O día 22, Francisco Carballo "Nación, colonia, soberanía e auto-determinación".

I.B. Valle-Inclán ás 20 horas.

Lois Pereiro

(ven da páxina 21)

estraña a miña linguaxe poética. Non é que non goste. É, sinxelamente, que adopto expresións que non foron fixadas antes por outros poetas, palabras que son tan vitais e tan cotidianas como industrial, tóxico, etc."

E confesa que a súa experiencia poética "pasou por varias etapas. Eu tiven

unha etapa, na época de *Loia*, decadente. Pasei, logo, a unha poesía máis entroncada coa vida actual, esa viveza da vida nese ambiente metálico que temos todos na vida diária, sobretudo, na vida urbana. Porque eu, na realidade, sinto-me moi urbano, xa que toda a miña vida coincidiu na cidade, aínda que tamén teño moitas lembranzas vitais da

vida rural, da aldea cos meus pais. Pero, hoxendia, a miña expresión refírese, sobretudo, á vida cotiá, urbana. Mais tampouco esaxeradamente urbano. Quer dicir, non se trata de expresar o que é a vida urbana nen o que diferéncia a vida urbana da rural. É un pouco abstracto. Polas vivencias que tes. E polas sensacións que che produce a vida diária." □

NOVAS SENSUAIS

Deseño de Chelo

■ MC/A CORUÑA

Lúisa Merelas, Elina Luaces e Amália Gómez —seres de espírito aberto e decidido—, non desexan que o teatro desapareza do país e seguen adiante coa súa teima denominada *Salamántiga*.

"A creación de *Salamántiga*", segundo Lúisa Merelas, "non foi un contrato matrimonial, foi a necesidade de manter unha obra, porque está claro que se queres representar, tes que legalizarte".

"Era unha vez" é a montaxe

que nestes días percorre a provincia. "Temos unhas catroce funcións —aponta Sete subvencionadas en parte pola Xunta e outras tantas pola Deputación."

Pensa, por outra banda, que "o público está sendo receptivo". Porque a obra de Martín Adjemián, na que teñen boa parte de culpa na autoría, Lúisa, Elina e Amália, "é moi sinxela, sen pretensións. E a xente entra directamene a pasá-lo ben. É unha peza en clave de humor."

Correa Corredoira, á marxe do seu traballo diário, "pola mañá, dedico-me á pedra e polo serán collo os pinceis no Orzán", estuda nestes días co enxeñeiro municipal do concello de Cambre "a maneira de embelecer o chan do Paseo Marítimo. Teño plena liberdade —di. E é un traballo que me entusiasma." A ponto, ademais, a inauguración dunha praza na cidade de Lugo

onde vai instalar unha peza escultórica característica.

La Penumbra grava nestes días o que vai ser o seu primeiro disco co título xenérico de *La penumbra*. Xúlio López (guitarra e voz), Xoán López (baixo e voz), Pepe Cundíns (voz e guitarra) e Modesto Álvarez (batera), son os compoñentes do grupo. "Todos os temas son orixinais", din, "aínda que non temos un estilo definido. É unha mistura. Gostanos o que saíu n Inglaterra e Irlanda, por exemplo, nos anos 70."

Daniel Remeseiro é o presidente provisório "até a formalización nunha asemblea constituinte, da SIGA (Solidariedade Internacional Galega), que trata de aportar o seu graño de area axudando aos países en vías de desenvolvemento. Polo momento —di— xa temos os estatutos en trámite. E agardamos poder formalizar a asociación en breve." □